

Preuzeto iz elektronske pravne baze **Paragraf Lex**

Ukoliko ovaj propis niste preuzeli sa Paragrafovog sajta ili niste sigurni da li je u pitanju važeća verzija propisa, poslednju verziju možete naći [OVDE](#).

ZAKON

O POTVRĐIVANJU LISABONSKOG ARANŽMANA O ZAŠTITI OZNAKA POREKLA I NJIHOVOM MEĐUNARODNOM REGISTROVANJU

("Sl. list SRJ - Međunarodni ugovori", br. 6/98)

Član 1

Potvrđuje se Lisabonski aranžman o zaštiti oznaka porekla i njihovom međunarodnom registrovanju, zaključen 31. oktobra 1958. godine, izmenjen u Štokholmu 14. jula 1967. godine i sa amandmanima od 28. septembra 1979. godine, u originalu na francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Lisabonskog aranžmana o zaštiti oznaka porekla i njihovom međunarodnom registrovanju na francuskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

LISABONSKI ARANŽMAN O ZAŠTITI OZNAKA POREKLA I NJIHOVOM MEĐUNARODNOM REGISTROVANJU OD 31. OKTOBRA 1958. GODINE, IZMENJEN U ŠTOKHOLMU 14. JULA 1967. GODINE I SA AMANDMANIMA OD 2. OKTOBRA 1979. GODINE

Član 1

- (1) Zemlje na koje se ovaj aranžman primenjuje konstituišu Posebnu uniju u okviru Unije za zaštitu industrijske svojine.
- (2) One preuzimaju na sebe da na svojoj teritoriji, u skladu sa uslovima ovog aranžmana, štite oznake porekla proizvoda drugih zemalja Posebne unije, priznate i zaštićene kao takve u zemlji porekla i registrovane kod Međunarodnog biroa za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Međunarodni biro ili Biro) pomenutog u Konvenciji o osnivanju Svetske organizacije za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Organizacija).

Član 2

(1) U ovom aranžmanu, oznaka porekla znači geografsko ime zemlje, regiona ili lokaliteta, koje služi da se označi proizvod koji odande potiče, i čiji su kvalitet i karakteristike isključivo ili bitno prouzrokovani geografskom okolinom, uključujući prirodne i ljudske faktore.

(2) Zemlja porekla je zemlja čije ime, ili zemlja u kojoj se nalazi region ili lokalitet čije ime, sačinjava oznaku porekla koja je proizvodu dala njegovu reputaciju.

Član 3

Zaštita se obezbeđuje protiv bilo kakve uzurpacije ili imitacije, čak i ako je naznačeno istinito poreklo proizvoda, ili ako je oznaka korišćena u prevedenoj formi, ili praćena terminima kao što su: "vrsta", "tip", "način", "imitacija" ili slično.

Član 4

Odredbe ovog aranžmana ni na koji način ne isključuju zaštitu oznakama porekla u svakoj zemlji Posebne unije već priznatu u skladu sa drugim međunarodnim instrumentima, kao što su Pariska konvencija o zaštiti intelektualne svojine od 20. marta 1883. godine, i njene naknadne izmene, Madridski aranžman o suzbijanju lažnih i prevarnih oznaka porekla proizvoda od 14. aprila 1891. godine, i njegove naknadne izmene, ili u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom ili sudskim odlukama.

Član 5

(1) Registracija oznaka porekla biće izvršena kod Međunarodnog biroa, na zahtev Zavoda zemalja Posebne unije, u ime svakog fizičkog ili pravnog lica, javnog ili privatnog, koje, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, ima pravo da koristi takvu oznaku.

(2) Međunarodni biro će, bez oklevanja, obavestiti zavode raznih zemalja Posebne unije o takvim registracijama, i objaviće ih u periodičnom zborniku.

(3) Zavod svake zemlje može izjaviti da ne može osigurati zaštitu oznake porekla o čijoj je registraciji obavešten, ali samo ako dostavi izjavu Međunarodnom birou, zajedno sa naznačenjem razloga za to, u roku od godinu dana od prijema obaveštenja o registraciji, i pod uslovom da takva izjava nije štetna, u zemlji na koju se odnosi, za druge oblike zaštite oznaka koje je njihov vlasnik ovlašćen da zahteva na osnovu člana 4. pomenutog gore.

(4) Takvoj izjavi, nakon isteka roka od godinu dana predviđenog u prethodnom stavu, ne mogu prigovoriti zavodi zemalja Unije.

(5) Međunarodni biro će u najkraćem mogućem roku obavestiti Zavod zemlje porekla o svakoj izjavi učinjenoj pod uslovima iz stava (3) od strane Zavoda druge zemlje. Zainteresovana strana kada je obaveštena od svog nacionalnog Zavoda o izjavi učinjenoj od strane druge zemlje, u toj drugoj zemlji može koristiti sva sudska i administrativna pravna sredstva koja pripadaju državljanima te zemlje.

(6) Ako je oznaka kojoj je priznata zaštita u datoj zemlji saglasno obaveštenju o njenoj međunarodnoj registraciji, već bila korišćena od strane trećih lica u toj zemlji od datuma ranijeg od takvog obaveštenja, nadležni Zavod te zemlje imaće pravo da odobri takvim trećim licima rok koji ne sme biti duži od dve godine da prekinu takvu upotrebu, pod uslovom da obavesti o tome Međunarodni biro u periodu od tri meseca nakon isteka roka od jedne godine predviđenog u gore pomenutom stavu (3).

Član 6

Oznaka kojoj je priznata zaštita u jednoj od zemalja Posebne unije saglasno postupku iz člana 5, ne može, u toj zemlji, biti smatrana da je postala generična, sve dok je zaštićena kao oznaka porekla u zemlji porekla.

Član 7

(1) Registracija izvršena kod Međunarodnog biroa saglasno članu 5. osigurava, bez obnavljanja, zaštitu za ceo period naveden u prethodnom članu.

(2) Za registraciju svake oznake porekla plaća se jedna taksa.

Član 8

Pravne radnje koje su neophodne za osiguranje zaštite oznaka porekla mogu biti preduzete u svakoj od zemalja Posebne unije prema odredbama nacionalnog zakonodavstva:

1. na traženje nadležnog zavoda ili na zahtev javnog tužioca;
2. od svake zainteresovane strane, bilo to fizičko ili pravno lice, javno ili privatno.

Član 9

(1) (a) Posebna unija ima Skupštinu koja se sastoji od onih zemalja koje su ratifikovale ili pristupile ovom aktu.

(b) Vlada svake zemlje biće zastupljena jednim delegatom, kome mogu pomagati zamenci, savetnici i eksperti.

(c) Troškove svake delegacije snosiće vlada koja ju je imenovala.

(2) (a) Skupština će:

(i) se baviti svim pitanjima koja se odnose na održavanje i razvoj Posebne unije i na primenu ovog aranžmana;

(II) davati direktive Međunarodnom birou koje se odnose na pripremu konferencija za reviziju, uz dužnu pažnju, uzimajući u obzir sve primedbe onih zemalja Posebne unije koje nisu ratifikovale ovaj akt, ili mu nisu pristupile;

(III) menjati Pravilnik, uključujući određivanje iznosa takse pomenute u članu 7(2) i drugih taksi koje se odnose na međunarodnu registraciju;

(IV) pregledati i odobravati izveštaje i aktivnosti generalnog direktora Organizacije (u daljem tekstu: Generalni direktor) koji se odnose na Posebnu uniju, i davati mu sva neophodna uputstva koja se odnose na pitanja u nadležnosti Posebne unije;

(V) utvrđivati program i usvajati dvogodišnji budžet Posebne unije, i odobravati njegov konačni obračun;

(VI) usvajati finansijski pravilnik Posebne unije;

(VII) obrazovati komitete eksperata i radne grupe za koje se smatra da su neophodni za ostvarivanje ciljeva Posebne unije;

(VIII) odlučivati koje će zemlje nečlanice Posebne unije i koje će međuvladine i međunarodne nevladine organizacije moći da prisustvuju njenim sastancima kao posmatrači;

(IX) usvajati amandmane na čl. 9. do 12;

(X) preduzimati svaku drugu odgovarajuću akciju usmerenu na potpomaganje ciljeva Posebne unije;

(XI) obavljati svaku drugu dužnost koju obuhvata ovaj aranžman.

(b) U odnosu na pitanja koja su od interesa i za druge unije kojima administrira Organizacija, Skupština će svoje odluke donositi nakon što sasluša mišljenje Koordinacionog komiteta Organizacije.

(3) (a) Svaka zemlja članica Skupštine ima jedan glas.

(b) Jedna polovina zemalja članica Skupštine čini kvorum.

(c) Bez obzira na odredbe tačke (b) ako je na nekom zasedanju broj zastupljenih zemalja manji od polovine, ali jednak ili veći od jedne trećine zemalja članica Skupštine, Skupština može donositi odluke, ali sa izuzetkom odluka koje se odnose na njenu vlastitu proceduru, sve takve odluke će postati izvršne samo ako su ispunjeni niže navedeni uslovi. Međunarodni biro će dostaviti navedene odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile zastupljene i pozvati ih da pismenim putem izraze svoj glas ili uzdržavanje, u roku od tri meseca od dana dostavljanja. Ako, po isteku ovog roka, broj zemalja koje su tako izrazile svoj glas ili uzdržavanje dostigne broj zemalja koji je nedostajao da bi se postigao kvorum na samom zasedanju, takve odluke će postati izvršne pod uslovom da se u isto vreme održi zahtevana većina.

(d) Osim za odredbe člana 12(2), odluke Skupštine se donose dvotrećinskom većinom izraženih glasova.

(c) Uzdržavanje se neće računati kao glas.

(f) Delegat može zastupati i glasati samo u ime jedne zemlje.

(g) Zemlje Posebne unije koje nisu članice Skupštine imaju pristup zasedanjima kao posmatrači.

(4) (a) Skupština se sastaje na redovno zasedanje jednom u svake dve godine na poziv Generalnog direktora i, sem u izuzetnim okolnostima u isto vreme i na istom mestu kao Generalna skupština Organizacije.

(b) Skupština se sastaje na vanredno zasedanje na poziv Generalnog direktora, na zahtev jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.

(c) Generalni direktor priprema dnevni red svakog zasedanja.

(5) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Član 10

(1) (a) Međunarodno registrovanje i poslove u vezi sa njim, kao i sve druge administrativne poslove Posebne unije, obavlja Međunarodni biro.

(b) Međunarodni biro naročito priprema sastanke i obavlja poslove sekretarijata Skupštine i komiteta eksperata i radnih grupa koje Skupština može ustanoviti.

(c) Generalni direktor je najviši funkcioner Posebne unije i on je predstavlja.

(2) Generalni direktor i svaki zaposleni koje on odredi učestvuju, bez prava glasa, na svim zasedanjima Skupštine i komiteta eksperata, ili radnih grupa koje Skupština može obrazovati. Generalni direktor, ili zaposleni koga on odredi, je po službenoj dužnosti sekretar tih tela.

(3) (a) Međunarodni biro, u skladu sa uputstvima Skupštine, priprema konferencije za reviziju odredaba aranžmana, osim čl. 9. do 12.

(b) Međunarodni biro se može konsultovati sa međuvladinim i međunarodnim nevladinim organizacijama u vezi sa pripremanjem konferencija za reviziju.

(c) Generalni direktor i lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, u diskusijama na tim konferencijama.

(4) Međunarodni biro obavlja i sve druge dužnosti koje su mu poverene.

Član 11

(1) (a) Posebna unija ima budžet.

(b) Budžet Posebne unije obuhvata sopstvene prihode i troškove Posebne unije, njen doprinos budžetu zajedničkih troškova unija, kao i u slučaju potrebe, iznos stavljen na raspolaganje budžetu Konferencije Organizacije.

(c) Kao zajednički izdaci unija smatraju se izdaci koji ne pripadaju isključivo Posebnoj uniji, već takođe jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Učešće Posebne unije u ovim zajedničkim izdacima srazmerno je koristi koju ovi izdaci za nju predstavljaju.

(2) Prilikom donošenja budžeta Posebne unije vodi se računa o potrebama saradnje sa budžetima drugih unija kojima upravlja Organizacija.

(3) Budžet Posebne unije finansira se iz sledećih izvora:

(I) taksa za međunarodnu registraciju naplaćenih po članu 7 (2) i taksa i iznosa koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Posebne unije;

(II) prihoda od prodaje publikacija Međunarodnog biroa koje se odnose na Posebnu uniju i prava koja potiču od tih publikacija;

(III) poklona; zaveštanja i subvencija;

(IV) zakupnina; kamata i drugih različitih prihoda;

(V) doprinosa zemalja Posebne unije, u obimu u kome prihodi iz izvora naznačenih u tač. (I) do (IV) nisu dovoljni da pokriju troškove Posebne unije.

(4) (a) Visinu takse iz člana 7(2) određuje Skupština na predlog Generalnog direktora.

(b) Visina te takse biće tako određena da prihod Posebne unije bude, pod normalnim okolnostima, dovoljan da pokrije troškove Međunarodnog biroa za održavanje usluga međunarodne registracije, bez zahteva za plaćanje doprinosa pomenutih u paragrafu (3)(V) gore.

(5) (a) Da bi se odredio njen doprinos pomenut u paragrafu (3)(V), svaka zemlja Posebne unije pripadaće istoj klasi kojoj pripada u Pariskoj uniji za zaštitu industrijske svojine, i plaćaće svoje godišnje doprinose na osnovu broja jedinica koji je određen za tu klasu u toj uniji.

(b) Godišnji doprinos svake zemlje Posebne unije se sastoji od iznosa čiji je odnos u ukupnoj sumi godišnjih doprinosa svih zemalja u budžetu Posebne unije, isti kao što je odnos između broja jedinica u klasi u kojoj je zemlja svrstana prema ukupnom broju jedinica svih zemalja zajedno.

(c) Datum dospelosti doprinosa za plaćanje određuje Skupština.

(d) Zemlja koja kasni sa plaćanjem svojih doprinosa ne može koristiti svoje pravo glasanja u bilo kom organu Posebne unije ako je iznos njenog duga jednak ili veći od iznosa doprinosa koji duguje u pune dve protekle godine. Ipak, svaki organ unije može dozvoliti takvoj zemlji da nastavi da koristi svoje pravo glasanja u tom organu, ako, i sve dok, taj organ smatra da je kašnjenje u plaćanju rezultat izuzetnih i neotklonjivih okolnosti.

(e) Ako se budžet ne usvoji pre početka nove budžetske godine, biće na istom nivou kao budžet prethodne godine, u skladu sa finansijskim pravilnikom.

(6) Sa izuzetkom odredaba iz stava (4)(a), iznos taksi i troškova za usluge koje obavlja Međunarodni biro u vezi sa Posebnom unijom određuje generalni direktor i o tome izveštava Skupštinu.

(7) (a) Posebna unija raspolaže obrtnim fondom koji se obrazuje od jedinstvene uplate svake zemlje Posebne unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovom povećanju.

(b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond, ili njeno učešće u njegovom povećanju je srazmerno doprinosu te zemlje, kao članice Pariske unije za zaštitu industrijske svojine, budžetu te unije za godinu u toku koje se fond obrazuje ili se o povećanju odlučuje.

(c) Srazmeru i uslove plaćanja određuje Skupština na predlog Generalnog direktora i nakon što je primila mišljenje Koordinacionog komiteta Organizacije.

(8) (a) U sporazumu o sedištu, zaključenom sa zemljom na čijoj teritoriji Organizacija ima svoje sedište, predviđa se da ova zemlja daje avanse ukoliko bi obrtni fond bio nedovoljan. Iznos tih avansa i uslovi pod kojima se odobravaju predmet su u svakom posebnom slučaju, odvojenih sporazuma između te zemlje i Organizacije.

(b) Zemlja iz tačke (a) i Organizacija imaju svaka za sebe, pravo da pismenim obaveštenjem, otkazu obavezu odobravanja avansa. Otkaz stupa na snagu tri godine posle kraja godine u kojoj je bio saopšten.

(9) Overavanje računa, obavljaju, na načine predviđene finansijskim pravilnikom jedna ili više zemalja Posebne unije, ili spoljni kontrolori, koje uz njihovu saglasnost, imenuje Skupština.

Član 12

(1) Predloge za izmenu čl. 9, 10, 11. i ovog člana može podneti svaka zemlja članica Skupštine, ili Generalni direktor. Takve predloge Generalni direktor dostavlja zemljama članicama Skupštine najmanje 6 meseci pre njihovog razmatranja u Skupštini.

(2) Svaku izmenu članova iz stava (1) usvaja Skupština. Usvajanje zahteva tri četvrtine izraženih glasova; međutim za svaku izmenu člana 9. i ovog stava potrebna je većina od četiri petine glasova.

(3) Svaka izmena članova iz stava (1) stupa na snagu mesec dana od kada Generalni direktor od tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmena usvojena, primi pismena obaveštenja, data u saglasnosti sa njihovim odgovarajućim ustavnim propisima. Svaka tako usvojena izmena ovih članova obavezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmena stupa na snagu ili koje docnije postanu članice; međutim, svaka promena koja povećava finansijske obaveze zemalja posebne unije obavezuje samo one zemlje koje su saopštile svoje prihvatanje takvih promena.

Član 13

(1) Detalji za izvršenje ovog aranžmana određeni su Pravilnikom.

(2) Ovaj aranžman može biti revidiran na konferencijama održanim među delegatima Posebne unije.

Član 14

(1) Svaka zemlja Posebne unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratifikovati, a ako ga nije potpisala može mu pristupiti.

(2) (a) Svaka zemlja van Posebne unije koja je članica Pariske konvencije o zaštiti industrijske svojine može pristupiti ovom aktu i tako postati članica Posebne unije.

(b) Obaveštenje o pristupanju će, samo po sebi osigurati na teritoriji pristupajuće zemlje povlastice prethodnih odredbi za oznake porekla koje su, u momentu pristupanja predmet međunarodne registracije.

(c) Međutim, svaka zemlja koja pristupi ovom aranžmanu, može u roku od jedne godine, izjaviti u odnosu na koje oznake porekla, već registrovane kod Međunarodnog biroa, želi da koristi pravo predviđeno u članu 5 (3).

(3) Instrumenti ratifikacije i pristupa deponuju se kod Generalnog direktora.

(4) Na ovaj aranžman primenjuju se odredbe člana 24. Pariske konvencije o zaštiti industrijske svojine.

(5) (a) U odnosu na pet zemalja koje su prve deponovale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa, ovaj akt stupa na snagu tri meseca nakon deponovanja petog od ovih instrumenata.

(b) U odnosu na svaku drugu zemlju, ovaj akt stupa na snagu tri meseca posle dana kada generalni direktor saopšti njenu ratifikaciju, ili pristupanje, osim ako je u instrumentu ratifikacije ili pristupanja označen neki docniji datum. U ovom poslednjem slučaju, ovaj akt stupa na snagu, u odnosu na tu zemlju, na tačno označen dan.

(6) Ratifikacija ili pristupanje automatski povlači za sobom prihvatanje svih odredaba i pristup svim prednostima ovog akta.

(7) Posle stupanja na snagu ovog akta, nijedna zemlja ne može pristupiti aktu od 31. oktobra 1958. godine ovog aranžmana sem zajedno sa ratifikovanjem ovog akta ili pristupanjem njemu.

Član 15

(1) Ovaj aranžman će ostati na snazi sve dok ga čini najmanje pet zemalja ugovornih strana.

(2) Svaka zemlja može otkazati ovaj akt saopštenjem upućenim Generalnom direktoru. Takav otkaz će istovremeno značiti i otkazivanje akta ovog aranžmana od 31. oktobra 1958. godine, i imaće dejstvo samo prema toj zemlji, dok aranžman ostaje na snazi i ima dejstvo prema drugim zemljama Posebne unije.

(3) Otkaz stupa na snagu godinu dana posle dana kada je Generalni direktor primio saopštenje.

(4) Mogućnošću otkaza predviđenom ovim članom ne može se poslužiti zemlja pre isteka roka od pet godina računajući od dana kada je postala članica Posebne unije.

Član 16

(1) (a) U odnosima između zemalja Posebne unije koje su ga ratifikovale ili su mu pristupile, ovaj akt zamenjuje akt od 31. oktobra 1958. godine.

(b) Međutim, svaka zemlja Posebne unije koja je ratifikovala ovaj akt ili mu je pristupila biće vezana aktom od 31. oktobra 1958. godine u odnosima sa zemljama Posebne unije koje nisu ratifikovale ovaj akt ili mu nisu pristupile.

(2) Zemlje izvan Posebne unije, koje postanu strana ovog akta, primenjuju ga na međunarodna registrovanja oznaka porekla izvršena u Međunarodnom birou na zahtev Zavoda svake zemlje Posebne unije koja nije strana u ovom aktu, pod uslovom da takve registracije zadovoljavaju, u pogledu tih zemalja, uslove propisane ovim aktom. U pogledu međunarodnih registrovanja izvršenih kod Međunarodnog biroa na zahtev zavoda zemalja izvan Posebne unije, koje su postale strana u ovom aktu, te zemlje priznaju da gore pomenuta zemlja Posebne unije može tražiti usklađivanje sa uslovima akta od 31. oktobra 1958. godine.

Član 17

- (1) (a) Ovaj akt potpisan je u jednom jedinom primerku na francuskom jeziku i deponovan kod Vlade Švedske.
- (b) Generalni direktor, po savetovanju sa zainteresovanim vladama, sastaviće službene tekstove na drugim jezicima koje bi Skupština mogla označiti.
- (2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje u Štokholmu do 13. januara 1968. godine.
- (3) Generalni direktor će proslediti dve kopije, overene od strane Vlade Švedske, potpisanog teksta ovog akta vladama svih zemalja Posebne unije, a na zahtev i Vladi svake druge zemlje.
- (4) Generalni direktor će registrovati ovaj akt u Sekretarijatu Organizacije ujedinjenih nacija.
- (5) Generalni direktor će obavestiti vlade svih zemalja Posebne unije o potpisivanju, deponovanju instrumenata ratifikacije ili pristupa, stupanju na snagu svih odredaba ovog akta, otkazivanju i izjavama saglasno članu 14(2)(c) i (4).

Član 18

- (1) Dok prvi generalni direktor ne preuzme funkciju, pozivanja u ovom aktu na Međunarodni biro Organizacije, ili na generalnog direktora, smatraju se kao pozivanje na Biro unije ustanovljene Pariskom konvencijom o zaštiti industrijske svojine, ili njenog direktora.
- (2) Zemlje Posebne unije koje nisu ratifikovale ili pristupile ovom aktu, mogu, u toku pet godina nakon stupanja na snagu Konvencije koja ustanovljava Organizaciju, vršiti, ako to žele, prava predviđena u članovima 9. do 12. ovog akta kao da su obavezni tim članovima. Svaka zemlja koja želi da upražnjava takva prava pismeno će o tome obavestiti Generalnog direktora, a takvo obaveštenje će imati dejstvo od dana njegovog prijema. Takve zemlje će se smatrati članicama Skupštine do isteka pomenutog perioda.

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ" - Međunarodni ugovori.